

VÝSTAVA:

Do svých prostorových kreseb, objektů a instalací integruje Kateřina Vincourová vše, co ji zajímá, včetně prostoru, ve kterém vystavuje. Na něj reaguje subtilně, ale přesně – vytváří jemná narušení řádu, která svádějí pozornost k detailu, k pomíjivému, k tomu, co je obvykle přehlíženo.

Jedním z určujících prvků jejího výrazu je nestandardní užití běžných materiálů spjatých s tělem a každodenností, které v instalacích suplují tělesnost prostřednictvím fyzické paměti i práce s negativním prostorem, jenž nenese pouze formální funkci, ale stává se aktivním významotvorným polem. Prázdnota, mezera či absence fungují jako součást autorčiny výpovědi – jako prostor projekce, očekávání či vnitřního napětí. Tento přístup je čitelný zejména v jejích prostorových kresbách, v nichž se objekt rozšiřuje do prostředí nikoli jako dominantní prvek, ale jako otevřená struktura.

Denisa Kujelová, kurátorka
květen 2025

INSPIRACE:

Pro výtvarné dílo Kateřiny Vincourové je typický její zájem o lidské tělo. To nicméně nezobrazuje v narativních příbězích, ale spíše jako součást určité sítě vztahů – vnitřních i vnějších –, které toto tělo utvářejí. Takový vztah nemusí probíhat pouze mezi lidmi, není nutně vázaný ani na jiné živé bytosti; naopak je pojímán v celé své šíři možností – ať už se jedná o fyzické objekty, nebo emocionální zkušenosti. Tyto vztahy a zkušenosti těla můžeme vnímat jako stopy, nebo otisky, které v našich tělech ony stopy zanechávají.

AKTIVITA:

Zamyslíme se, jaké stopy, setkání a zkušenosti nás v posledních dnech postihly a pokusíme se tyto zážitky přenést do vlastního uměleckého díla. Jako prostředek nám budou sloužit otisky věcí a rukou, kombinované s technikou koláže, která nám pomůže zobrazit skutečnosti, které jsou neotisknutelné.

AKTIVITA ROZVÍJÍ NÁSLEDUJÍCÍ SCHOPNOSTI A DOVEDNOSTI:

- empatii
- abstrahování
- ▲ pozornost ke svému okolí

BUDEME POTŘEBOVAT:

- čtvrtku A4
- temperové barvy
- ▲ houbičku
- paletu
- listy stromů nebo jiné přírodniny
- ▲ odstřížky látek
- barevné papíry
- nůžky
- ▲ lepidlo

DOBA TRVÁNÍ: CCA 2 HODINY

POSTUP:

I. ČÁST

- 1) Začneme zamyšlením – co všechno může zanechat stopu? A jak taková stopa vypadá? Může něco zanechat stopu v nás?
- 2) Zavzpomínáme na poslední dny, na to, co se nám stalo a co zajímavého jsme viděli. Jak na nás tyto zážitky zapůsobily? Zanechaly v nás nějaký dojem nebo otisk? Nápady si můžeme zakreslit na volný papír.

II. ČÁST

- 1) Vezmeme si připravenou čtvrtku, na kterou budeme vytvářet mapu našich zážitků.
  - 2) Nejprve začneme s otisky temperou – tu můžeme využít třeba na opadané listy nebo naše ruce. Barvu na paletě smícháme s trochou vody, do níž namočíme houbičku a tou následně list nebo dlaň nabarvíme. Pak už jen přiložíme na papír a otisk je hotový.
- TIP:** Nebojte se otisk na papíře zopakovat vícekrát a pozorujte, jak barva postupně mizí.
- 3) Máte při ruce nějaké věci, které můžete nabarvit a otisknout? Šup s nimi na papír! Může se jednat třeba o použitou jízdenku nebo nalezený kaštan.
  - 4) Než tempera uschne, připravíme si další části naší mapy. Zážitky, které nelze otisknout, můžeme v díle zobrazit koláží. Z látek, barevných papírů nebo třeba starých časopisů vystříháme motivy, nad kterými jsme přemýšleli v první části. Ty následně do díla také nalepíme. Jednotlivé části překrýváme tak, aby zaplnily celý papír.

TIP: Nebojte se experimentovat, můžete otiskovat, obkreslovat nebo se pokusit zobrazit věci, které jsou neviditelné – třeba pocity nebo vzpomínky.

ZAMYSLETE SE:

Myslíte si, že po sobě každý člověk zanechává nějaké stopy?
Mohou i prostor nebo předmět mít svou paměť?
Může umění uchovávat stopy vzpomínek?

Ateliérovku připravila Adéla Ševčíková